

таватъ при старо-то жалованіе. Това иѣч-
то колко да е правено тайно, не могло да
ся укрые. Пыта ся по какваж причийж та-
кыва огромны расходы още отъ сега, за
каквы чрѣзмѣрны трудове такыва голѣми
жалованія? Хора-та съ такыва расходы
содѣржаватъ цѣлы гымназіи, а ныя что и-
маме днесь? Ако е това дѣло право, за-
что да ся прави тайно, скрыто отъ дру-
гы-тѣ учители? Сама-та скрытность изо-
бличава не право-то дѣло. Подобенъ по-
стѣпѣкъ дава поводъ на хора-та да го-
ворятъ, че членове-тѣ ся дѣлятъ съ учи-
телитѣ, или по крайней мѣрѣ съ оныя, на кой-
то скритомъ увеличиваватъ жалованіето (**).

Пріимете и пр.

С. Радуловъ.

13 Януарія 1861 год.

Тая записка, за отсѫтствіе-то на є-
динныя-тѣ, ся прочете само отъ два члена

и че всякий учитель може да бѫде и директоръ.
Слѣдователно и жалованіе-то на директора не
трѣбѣ да е двойно и тройно, както до сега, а
равно съ учителското, както е въ цѣлѣ Ромжнїж.

(**) Всякий внимателенъ читатель може да за-